

In een paar uur alles kwijt door hevige regenval

Wanneer stopt het eindelijk met regenen? Het water staat zo hoog dat de vloer beneden blank staat. Je baant je, gewapend met paraplu en laarzen, door het water naar de buurvrouw. Ze staart zorgelijk door het raam naar buiten. Opeens komt een flinke stroom water de straat in. Je ziet dat een oude man wordt meegesleurd. "Naar binnen," gilt de buurvrouw. "Hij is te ver weg." Je ziet hem kopje-onder gaan maar voelt dat de stroom jou ook te pakken heeft en met al haar kracht trekt de buurvrouw je via het voorraam naar binnen.

Jullie spoeden je naar boven. Trillend kijken jullie elkaar aan. Vol vragen. Vol angst. Wat gaat er gebeuren? Is de familie veilig? Via het slaapkamerraam zien jullie de buurman die vanaf de eerste verdieping roept: "De Waal is denk ik buiten zijn oevers getreden!"

Auto's drijven voorbij, evenals grote stukken puin en plastic en kadavers van koeien en varkens. Je beseft je steeds meer hoe omvangrijk deze ramp is maar weet niets want de complete informatievoorziening ligt plat.

Na twee angstige dagen stijgt het water niet meer. Er komt een klein bootje voorbij met hulpverleners en slachtoffers. Jullie gillen luidkeels: "Hier!" Snel zegt de buurvrouw tegen de hulpverleners dat we de buurman onlangs nog gezien hebben. We varen erheen. Iemand kijkt door het kleine zolderraampje naar binnen en zegt zacht: "Volgens mij is hij overleden..." "Hij was toch suikerpatiënt?," herinnert de buurvrouw zich vragend. De boot vaart verder. Je denkt aan je moeder die ook van medicatie afhankelijk is. Waar is zij? Leeft ze nog of is ze...

Het waterpeil wordt steeds lager. Daar is een sporthal. Drukte, droevige mensen, huilende kinderen. Gelukkig zijn er water, voedsel en medicatie voorhanden. Je hoort dat een derde van Nederland en een deel van Duitsland onder water staan. Dat Nijmegen overvallen is door het water. Een vrouw zag zelfs de Waalbrug met flinke kracht door de stroom drijven! In Arnhem wist men dat het water zou komen. Deze mensen konden tijdig evacueren.

"Dat wel," huilt iemand, "maar we moesten alles achterlaten." Ik ook, denk je droevig, maar dat is niet het ergste: waar is mijn familie? Samen met de buurvrouw dwaal je door de sporthal, naarstig op zoek naar jullie dierbaren...

Wreed

De natuur is mooi, maar kan ook wreed zijn. In Nederland hoeven we niet bang te zijn dat bovenstaande ons overkomt. Nederland levert al eeuwenlang een strijd met het water, denk aan de watersnoodramp in 1953. Honderden doden. En herinner je je nog dat de Maas eind 1993 en begin 1995 in een deel van Limburg en Brabant buiten de oevers trad? Ongeveer 12.000 mensen werden geëvacueerd. Gelukkig is Nederland momenteel wereldleider op het gebied van onder meer kennis van waterbouwkunde en bodemverzakking. Als er geen dijken, duinen en dammen zouden zijn, zou bijna zestig procent van ons land regelmatig overstromen.

Dit gebeurde recent in de Balkanlanden. Nadat rivieren in mei buiten hun oevers waren getreden door hevige regenval, stonden een derde van Bosnië een deel van Servië blank en hebben meer dan 2000 aardverschuivingen plaatsgevonden. Iedere dag nog worden er dode mensen gevonden. De kans dat er ziektes uitbreken door een tekort aan medicijnen en rondrijvende kadavers is groot.

Armin en Anela, goede vrienden van ons, vertrokken een paar dagen na de overstroming voor een kort verblijf naar Sarajevo. "Daar was niets zichtbaar van de overstroming, terwijl dertig kilometer verderop dorpen overstroomd waren," vertelt Armin. In plaats van vakantie te vieren, benutten ze hun tijd daar om getroffen mensen te helpen. Met behulp van zijn zus Elvedina, die in Nederland geld inzamelde, en met behulp van een oproep via sociale media, kochten hij en zijn verloofde de broodnodige producten om de getroffen mensen daar te helpen.

Alles kwijt

Anela: "Ik heb dagenlang gehuild omdat de mensen in Bosnië voor een tweede keer alles kwijt zijn. Eerst de oorlog en nu de overstromingen die het land weer op z'n kop zetten. Het is niet eerlijk!" Ze benadrukken hoe belangrijk hulp is. "Je moet je voorstellen dat je van de ene op de andere dag helemaal niks meer hebt. In een paar uur tijd ben je alles kwijt. De enige manier waarop de mensen in Bosnië er weer bovenop kunnen komen is door uw hulp. Door een bijdrage waar u zich prettig bij voelt, kunt u een kind redden, een ouder redden, een dier redden en zelfs alledrie! Stel, het zou ons overkomen in ons veilige kikkerlandje, dan kunnen wij de hulp van andere landen en/of continenten hard nodig hebben. Laten we onze handen ineenslaan en de slachtoffers helpen met een donatie."

Het Nederlandse Rode Kruis heeft een gironummer geopend voor de slachtoffers van de overstromingen in Bosnië en Servië: giro 6251.

Doornroosje